هشتم مارس ۱۳۸۱ متحدانه
علیه مرتجعین زن ستیز اسلامی!
علیه جنگ افروزان تجاوزگر!

روز جهانی زن در شرایطی فرامی‌رسد که میلیونها زن و دختر جوان در صفوف اعتراضات ضد جنگ در سراسر جهان به صحنه آمده اند. این حضور گسترده و رزمنده، خون جوان را در رگهای جنبش آزادیخواهانه و ضدامپریالیستی مردم دنیا جاری کرده است. حضور میلیونها زن در جنبش ضد جنگ نشانه پیوند مبارزه رهائی زنان با سایر مبارزات سیاسی و اجتماعی است. نشانه تعمیق آگاهی، بخش مهمی از جنبش رهائی زنان نسبت به ماهیت زن ستیز دولتهای امپریالیستی و مشخصا آمریکاست.
زنان آگاهی که به طور متشکل در جنبش ضد جنگ در آمریکا شرکت کرده اند، نه فقط سیاستهای جنگی دولت بوش بلکه سیاستهای بنیادگرایانه ارتجاعی این دولت علیه زنان را هم هدف قرار داده اند. دولت بوش در یك دست انجیل و قوانین و سنن و آئین های پدرسالارانه و مردسالارانه را دارد تا دستاوردهای چند دهه جنبش رهائی زنان را لگدمال کند. و در دست دیگر مرگبارترین سلاح های کشتار جمعی، تا دنیائی را به خاك و خون بکشاند و تحت سلطه خویش درآورد.
در سایر نقاط جهان نیز زنان خشم و نفرت خود را نسبت به برنامه های چپاولگرانه و تجاوزکارانه ای که امپریالیسم آمریکا با همدستی سایر امپریالیستها به اجرا درآورده بنمایش گذاشته اند، برنامه هائی که از بوسنی تا افغانستان، از فیلیپین تا اندونزی پیاده شده و زنان در صف مقدم قربانیان آن بوده اند.
پابپای این مبارزات جهانی، زنان ایران در یك جنگ بی‌وقفه علیه یکی از مرتجعترین و زن ستیزترین رژیمها درگیرند. زنان ایران در شرایطی به استقبال هشتم مارس میروند که دیگر همه می‌دانند رژیم جمهوري اسلامي رفتنی است و بود و نبودش به موئی بسته است. همه نیروهای اجتماعی به صحنه آمده اند تا رفتن این رژیم منفور و مسیر فردای ایران را تعیین کنند. جنبش زنان ایران در چنین لحظه حساس تاریخی قرار دارد. جایگاه و موقعیت سیاسی و اجتماعی زنان در فردای تحولات جاری، یکی از عوامل تعیین کننده سرنوشت جامعه خواهد بود. جنبش زنان ایران با طرح خواسته های خود، هم نیروهای اجتماعی و سیاسی را محك خواهد زد و هم به تعمیق جنبش آزادیخواهانه مردم و دگرگونی‌های دمکراتیك جامعه کمك می‌کند. دیگر نمیتوان دم از دمکراسی زد و هنوز به اسارت زنان باور داشت. نمیتوان دم از آزادی زد اما نفرت خود را از حجاب اجباری نشان نداد. نمیتوان از آزادی گفت اما نسبت به وقیحترین چهره استبداد یعنی قوانین زن ستیز و قرون وسطایی جمهوري اسلامي بی تفاوت بود. نمیتوان مدافع رهائی زنان بود اما با خشم و کینه به تشکل یابی مستقل زنان برخورد کرد. نمیتوان موقعیت فرودست و بردگی زنان در ایران را دید اما آزادی زنان را موکول به فردای بی تاریخ کرد.
مبارزات زنان ایران این بار دیگر نباید بگذارند که نسخه جدیدی از قصه قدیمی رفتن شاه و آمدن شیخ و رفتن شیخ و آمدن شاه تکرار شود. در شرایطی که آمریکا ادعای نجات زنان و مردم ایران را دارد و با این حربه می‌خواهد نظام مرتجع دیگری شامل نوکران دیروز و امروز خود را به جامعه تحمیل کند، جنبش زنان باید به صدای بلند اعلام کند که نه فقط دولت آمریکا نجات بخش زنان ایران نیست بلکه جنایت آنها در ایران و جهان را نه می‌بخشد و نه فراموش می‌کند.
امروز هر گام برای رهائی زنان به مبارزه علیه نظام زن ستیز امپریالیستی گره خورده است، نظامی که اینك می‌خواهد با به راه انداختن خانمانسوزترین جنگهای امپریالیستی و بکار گرفتن سیاستهای استعمارگرانه آشکار نظامش را تر و تازه کند.
زنان ایرانی باید در کنار اکثریت زنان جهان در صفوف اعتراضات ضد جنگ جای گیرند تا نه فقط همبستگی خود را با خواهران عراقی و سایر زنان دنیا مستحکم کنند بلکه نشان دهند که هیچ توهمی در مورد ماهیت و اهداف امپریالیسم آمریکا ندارند.
مارش رهائی زنان ایرانی پر دوام باد و روز جهانی زنان بر همه آنان مبارك!

سازمان زنان هشت مارس (ایرانی، افغانستانی)

مارس ۱۳۸۱

zan: postfach 850442, 51029 Koeln Germany
zan_dem_iran@hotmail.com**e-mail:**